

DIALOG DIREKT #76

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Årets sista DD är kort. Julen är snart inpå oss och året går mot sitt slut. Jag skriver detta samtidigt som extrastämman hålls på Alnäs. De nya stadgarna skall bekräftas så att de skall kunna gälla från det nya årets början.

Jerker Mila skriver från Holland med några kommentare till detta med förening.

Jag har följt diskussionen om stiftelsen/föreningen på avstånd, dels därför att slutresultatet är viktigt och dels därför att jag själv måste besluta mig om medlemskap eller inte.

Vad jag kommit fram till är att om nu föreningen inte är menad att vara något annat än den gamla stiftelsen om än i nya former, jag inte har något uppdrag som förutsätter medlemskap, och den redan har tillräckligt med medlemmar för att kunna vara den förening som myndigheterna vill den skall vara, så behöver jag inte vara medlem i den lika litet som jag behövde vara det i stiftelsen.

Sture Rengfelt har rätt, tror jag, att "föreningsformen är mer sårbar än den gamla stiftelsesformen". Han tänker kanske mer på det organisatoriska. Jag tänker mer på själva orden och hur vi uppfattar dem. Det finns något som vi brukar kalla ordets makt över tanken. Därför borde vi kanske tacksamt acceptera möjligheten att låta ordet stiftelse stå kvar i namnet.

Jerker Mila

Följande brev fick jag från Brita Dessen som redigerade nyhetsbrevet i november. Kjersti Franzon, 20 år, från Falun, skrev något om konferensen i Minnesota och Brita föreslog att följande bit kunde införas i DD, vilket också Kjersti är med på.

Kjersti har tänkt en del på svårigheterna att förstå varandra tvärs över generationerna. Konferensen i Minneapolis där hon var med i somras hade kommit till för att vara en hjälp för kommunikationsproblemen mellan raser och generationer, och efter konferensen har hennes tankar gått så här:

Det har länge känts som att den äldsta generationen haft svårt att lämna saker vidare till nästa generation för att de känner att det inte kommer att bli gjort på samma sätt. Och det blir det nog inte heller men det betyder inte att det görs fel. I vissa fall finns det inte så många att ge det vidare till, och där tror jag att man måste hålla ögonen öppna, så att man inte går förbi alla dom utmärkta människor som vill vara med om att förändra världen. Det är ju dom utifrån som behövs, för om vi skall kunna läka sår överallt i världen så kan vi ju inte bara jobba med varandra, vi som redan förstår och vet vad vi tycker.

Under konferensen var det en hel del öppna diskussioner och många gånger sa folk vad de verkligen tyckte och det var så skönt. De flesta ungdomar kände sig underrepresenterade och fick ibland höra den äldre generationens snäsiga förutfattade meningar, så det ledde till att vi ordnade ett möte för bara ungdomar. Där kom det fram många års irritation och påföljder av att vara "född in i MRA" men även nya ungdomars åsikter kom upp. Efter en hel del diskussion mellan både unga och äldre bestämde sig ungdomarna för att börja ta ansvar för sina egna behov och göra saker själva i stället för att låta andra göra det för dom, t.ex anordna konferenser. Alla åldrar började ta itu med konferensens tema: att göra något utöver sina personliga gränser.

Kjesti Franzon

Månadens böneämne

- Att julfriden skall råda i våra hem och i det offentliga livet.

Gunnar W sände några tidningsurklipp. Jag citerar lite ur SVD, Politiken/EU, 19 oktober 97. Eva Bäckstedt har intervjuat Bengt Göransson, förre skolministern i samband med ett föredrag i Älvsjö. Artikeln var aktuell emedan just då två ledande politiker stod inför rätta, Sigvar Marjasin och Sölve Conradsson.

“De anklagas för att ha lurat skattebetalarna på stora belopp, men ingen av dem känner sig skyldig.“

“Den blivande demokratiutredaren Bengt Göransson har en tänkvärd och praktisk definition av begreppet etik: ‘Det är de normer och värderingar som vägleder oss i situationer där det saknas regler.’... I föredraget citerar han en präst som oroar sig över att folk nu för tiden tycks ha lättare att känna skam än skuld.

- Först tyckte jag att det lät obehagligt, men jag tror att det ligger något i det. Skam känner man inför andra, men skuld är vad man själv känner när man har gjort något fel.

- Människan är ju en bräcklig käril. Den dag vi förlorar förmågan att känna skuld, då blir det kris.“

God Jul och Gott Nytt År!

önskar vi i kommunikationsgruppen.

Antero